

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.2.2007
KOM(2007) 36 slutlig

2007/0028 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska föreskrifter på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut 3052/95/EG

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2007) 112}

{SEK(2007) 113}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

• Skäl och mål

Den inre marknaden för varor är grundläggande för den europeiska integrationen. En integrerad gränslös marknad är det bästa sättet att öka den europeiska ekonomins konkurrenskraft. En bättre fungerande inre marknad är därför en central del av den nylanserade strategin för tillväxt och sysselsättning, så att EU framgångsrikt kan konkurrera på en globaliserad marknad där våra viktigaste handelspartner har stora, enhetliga marknader.

Artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget innebär bl.a. att bestämmelsemedlemsstaten inte på sitt territorium får förbjuda försäljning av varor som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och som inte har harmoniserats på gemenskapsnivå, om inte bestämmelsemedlemsstatens tekniska begränsningar kan motiveras på någon av de grunder som anges i artikel 30 i EG-fördraget eller på grund av ett sådant tvingande allmänintresse som domstolen erkänner i sin rättspraxis. Begränsningarna måste också vara proportionella. Denna princip kallas för "ömsesidigt erkännande", och den kan härledas ur domstolens rättspraxis (se den kända "Cassis de Dijon"-domen av den 20 februari 1979 och kommissionens meddelande om detta, mål 120/78 (Cassis de Dijon), EGT C 256, 3.10.1980).

Tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande i enlighet med artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget har flera problem:

- (1) Företag och nationella myndigheter känner inte till att principen om ömsesidigt erkännande existerar.
- (2) Rättsläget är oklart när det gäller principens omfattning och bevisbördan. Först och främst är det ofta oklart på vilka slags produkter ömsesidigt erkännande är tillämpligt.
- (3) Risken för företag att deras produkt inte släpps in på marknaden i bestämmelsemedlemsstaten.
- (4) Bristen på regelbunden kommunikation mellan de behöriga myndigheterna i olika medlemsstater.

I sitt meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om strategin för den inre marknaden 2003–2006 [KOM(2003) 238] redovisade kommissionen några av problemen med tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på icke-harmoniserade produkter, och sade att en ny rättsakt skulle övervägas för att trygga fri rörlighet för varor inom Europeiska gemenskapen.

Det här förslaget är ett av resultaten av strategin för den inre marknaden 2003–2006. Dess syfte är att klargöra rättigheter och skyldigheter för både de nationella myndigheterna och de företag som vill sälja produkter som är lagliga i en medlemsstat i en annan medlemsstat, i de fall där de behöriga myndigheterna vill införa restriktioner för produkten enligt nationella tekniska föreskrifter. Förslaget reglerar särskilt bevisbördan, genom att formkrav anges för att man skall få vägra ömsesidigt erkännande. Andra syften med förslaget är att minska risken för företagen att deras produkter inte släpps in på marknaden i bestämmelsemedlemsstaten och

främja regelbunden kommunikation mellan de behöriga myndigheterna med hjälp av en eller flera kontaktpunkter för produkter i varje medlemsstat. Kontaktpunkternas främsta uppgift blir att lämna information om tekniska föreskrifter för produkter till företag och behöriga myndigheter i andra medlemsstater, samt lämna kontaktuppgifter till de myndigheterna. På så sätt kan myndigheterna identifiera sina motparter i andra medlemsstater så att de lätt kan få information från och kommunicera med andra medlemsstaters behöriga myndigheter.

- **Bakgrund**

Uppgifter från flera källor (klagomål och överträdelseärenden enligt artikel 226 i EG-fördraget, anmälningar enligt direktiv 98/34/EG, undersökningar, fallstudier, litteraturgenomgångar och samråd med de berörda parterna) tyder på att det fortfarande finns många problem med tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande, särskilt för tekniskt komplexa produkter eller produkter som kan äventyra hälsa eller säkerhet. Kommissionen har redan gett ut tolkningsmeddelanden om hur det ömsesidiga erkännandet bör fungera i praktiken. Den har också anordnat konferenser, seminarier och rundabordsdiskussioner för att göra företagen och de nationella myndigheterna uppmärksamma på problemen. Det är dock mycket svårt att nå företagen på detta sätt, särskilt som evenemangen organiseras inom olika branscher.

Även om den nuvarande politiken varit framgångsrik med att avskaffa en enorm mängd tekniska hinder för icke-harmoniserade produkter på EG-nivå, menar de berörda parterna att den nuvarande politiken har sina begränsningar eller har gått i stå. Dessutom har tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande länge stått på den politiska dagordningen. Rådet (inre marknaden) framhöll i mars 1998 behovet av att politiskt uppmärksamma verkkningsfull tillämpning av ömsesidigt erkännande, och påpekade att medlemsstaterna har ett direkt ansvar på området. Rådet stödde kommissionen genom att anta en resolution om ömsesidigt erkännande den 28 oktober 1999.

Enligt Kok-rapporten hindras den fria rörligheten för varor i EU fortfarande av en rad lokala regler, som ofta tillämpas godtyckligt och i uppenbar strid mot principen om ömsesidigt erkännande. Enligt rapporten får sådana hinder inte längre tolereras, och kommissionen bör ge högsta politiska prioritet åt att undanröja dem.

Åsikterna från det offentliga samrådet kring den inre marknads framtid, som kommissionen inledde i april 2006 [SEK(2006)1215, 20.9.2006], bekräftar att nationella tekniska föreskrifter fortfarande utgör allvarliga hinder för frihandeln inom EU. Uppgiftslämnarna anser att nationella tekniska föreskrifter fortfarande upprepar materiella hinder för den fria rörligheten för varor inom EU, och att de förorsakar extra administrativa kontroller och provningar.

- **Befintliga åtgärder på förslagets område**

Det finns inga befintliga åtgärder på förslagets område.

- **Överensstämmelse med EU:s övriga politik och mål**

Ej tillämpligt.

2. SAMRÅD MED DE BERÖRDA PARTERNA OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

• Samråd med de berörda parterna

Metoder, målgrupper och uppgiftslämnarnas profil

Målet för samrådet med de berörda parterna via kommissionens webbplats "Din röst i Europa" var att inhämta medlemsstaternas, företagens och konsumentorganisationernas åsikter om möjligheterna att förbättra tillämpningen av ömsesidigt erkännande av produkter. 135 svar inkom, vilket förefaller vara ett genomsnittligt antal svar för ett samråd kring en teknisk fråga.

Uppgiftslämnarnas profil: branschorganisationer (22,7 %), företag (19,7 %), offentliga organ (13,6 %) och konsumenter (31,1 %).

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

Enligt svaren på samrådet via kommissionens webbplats "Din röst i Europa" bör kommissionen göra mer för att bl.a. förbättra tillämpningen av ömsesidigt erkännande på icke-harmoniserade produkter. Omkring 60 % av de tillfrågade anser att en rättsakt krävs, medan 33 % anser att det inte gör det.

Svaren var vägledande för valet av alternativ i konsekvensbedömningen.

Ett öppet samråd hölls via Internet den 17 februari 2004–30 april 2004. Kommissionen fick in 135 svar. Resultaten finns på <http://europa.eu.int/yourvoice/consultations>.

• Expertråd

Ingen extern expertis behövde tillfrågas.

• Konsekvensbedömning

- Alternativ 1: Nuläge, dvs. att den nuvarande politiken fortsätter att gälla.
- Alternativ 2: en icke-bindande modell, dvs. att den nuvarande politiken kompletteras med bl.a. följande åtgärder: att en särskild webbplats med en förteckning över produkter som ömsesidigt erkännande skall tillämpas på byggs upp, att kommissionen och medlemsstaterna gör en generell granskning av alla nationella tekniska föreskrifter för ett visst slag av produkter och utpekar de nationella myndigheter som är ansvariga för föreskrifterna, att slutversionen av alla tekniska föreskrifter som anmäls enligt direktiv 98/34/EG systematiskt förs in i databasen TRIS, att konferenser och seminarier anordnas för företag och behöriga myndigheter i medlemsstaterna, att särskilt informationsmaterial om ömsesidigt erkännande för individuella varukategorier ges ut, kompletterat med utförliga klausuler om ömsesidigt erkännande och förvaltningssamarbete genom de befintliga kommittéerna som inrättats enligt sekundärrätten.
- Alternativ 3: en obligatorisk modell, dvs. att man antar en förordning som reglerar ömsesidigt erkännande av icke-harmoniserade produkter och inrättar kontaktpunkter för produkter. Förordningens räckvidd skulle anges i en förteckning över produkter eller aspekter av produkter som ömsesidigt erkännande skall tillämpas på.

Förordningen är tänkt att klargöra rättigheter och skyldigheter för både de nationella myndigheterna och de företag som vill sälja produkter som är lagliga i en medlemsstat i en annan medlemsstat, i de fall där de behöriga myndigheterna vill införa restriktioner för produkten enligt nationella tekniska föreskrifter. Kontaktpunkterna för produkter i medlemsstaterna skulle få i uppdrag att lämna information om tekniska föreskrifter för produkter till företag och behöriga myndigheter i andra medlemsstater samt lämna kontaktinformation till dessa myndigheter.

- Alternativ 4: en förordning åtföljd av icke-bindande åtgärder. Alternativ 4 bygger liksom alternativ 3 på en förordning, men med den skillnaden att istället för att en förteckning över produkter eller aspekter av produkter som ömsesidigt erkännande skall tillämpas på tas med i förordningen, inrättas enligt alternativ 4 en webbplats med en förteckning över produkter som ömsesidigt erkännande skall tillämpas på, i likhet med alternativ 2.

Kommissionen har gjort en konsekvensbedömning, som förtecknas i arbetsprogrammet, och rapporten från den finns på http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/goods/mutrec_en.htm.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA UTFORMNING

• Sammanfattning av förslagen till åtgärder

I förslaget behandlas två aspekter på fri rörlighet för icke-harmoniserade produkter: för det första anges det förfarande som nationella myndigheter måste följa när de avser att införa nationella tekniska föreskrifter (dvs. om ömsesidigt erkännande av någon anledning inte tillämpas). Enligt förslaget skall också en eller flera kontaktpunkter för produkter inrättas i varje medlemsstat, vilka får i uppgift att lämna information om gällande tekniska föreskrifter och hänvisa de berörda personerna till behöriga myndigheter eller organisationer.

I och med att förslaget antas måste rådets beslut 3052/95/EG för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen (EGT L 321, 30.12.1995, s. 1) upphävas.

• Rättslig grund

Artiklarna 37 och 95 i EG-fördraget.

• Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Förslagets mål kan inte uppnås av medlemsstaterna i tillräckligt hög grad av följande skäl.

Undanröjandet av tekniska hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna kan inte uppnås i tillräckligt hög grad av medlemsstaterna, utan kan på grund av åtgärdens omfattning bättre uppnås på gemenskapsnivå. Det är nödvändigt att fastslå förfaranden för att minimera möjligheten att nationella tekniska föreskrifter leder till olagliga tekniska hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna. Avsaknaden av sådana förfaranden i medlemsstaterna orsakar ytterligare hinder för varornas fria rörlighet, eftersom den avskräcker

företag från att sälja sådana produkter som de lagligen släppt ut på marknaden i en annan medlemsstat i den medlemsstat som fastlagt de tekniska föreskrifterna. Undersökningar har visat att många företag, särskilt små och medelstora, antingen ändrar sina produkter i enlighet med de tekniska föreskrifterna i bestämmelsemedlemsstaten eller avstår från att marknadsföra dem där. De nationella myndigheterna saknar också lämpliga förfaranden för att tillämpa sina tekniska föreskrifter på individuella produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat. Avsaknaden av sådana förfaranden hämmar deras förmåga att bedöma produkternas överensstämmelse i enlighet med fördraget.

Få medlemsstater har förfaranden för att minimera möjligheten att nationella tekniska föreskrifter leder till olagliga tekniska hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna. Eftersom dessa hinder främst rör produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat har medlemsstaterna inte nödvändigtvis ett intresse av att fastställa sådana förfaranden.

Gemenskapsåtgärder är bättre lämpade att uppnå förslagets mål av följande skäl.

De berörda parternas synpunkter och genomgången av läget i medlemsstaterna visar att målet att undanröja tekniska hinder för varors fria rörlighet inte kan uppnås i tillräckligt hög grad av medlemsstaterna, utan att endast gemenskapsåtgärder kan förbättra den fria rörligheten för varor. Förslaget överensstämmer med subsidiaritetsprincipen så långt som möjligt, eftersom det om det tillämpas korrekt kan göra det möjligt att uppnå fri rörlighet för varor utan ytterligare harmonisering av nationella tekniska föreskrifter.

Rättsläget är oklart i medlemsstaterna beträffande tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande, vilket medför att tillämpningen av principen och införandet av nationella tekniska föreskrifter präglas av oförutsägbarhet. Detta skapar kostnader både för företagen och samhället och kan leda till minskad handel inom EU genom att företag förvägras tillträde till andra medlemsstaters marknader. En generell ram för tillämpning av nationella tekniska föreskrifter, där de berörda ekonomiska aktörerna kan förutsäga och förstå varför de nationella tekniska föreskrifterna tillämpas på deras produkter, tyder på att målen bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

I förslaget anges för hela EU rättigheter och skyldigheter för dels de nationella myndigheterna, dels de företag som vill sälja sin redan lagligen marknadsförda produkt i en ny medlemsstat. Förslaget inriktas särskilt på bevisbördan, genom att formkrav för förvägrat ömsesidigt erkännande anges. Konsekvensbedömningen visar att det finns en brist i den fria rörligheten för varor inom förslagets tillämpningsområde som inte kan avhjälpas utan gemenskapslagstiftning.

Förslaget överensstämmer därför med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget överensstämmer med proportionalitetsprincipen av följande skäl.

Förslaget rör endast de fall där tekniska hinder kan uppkomma eller faktiskt uppkommer, och påverkar inte områden där fri rörlighet fungerar väl och nationella tekniska föreskrifter inte orsakar några hinder.

Förslaget är begränsat till de bestämmelser som krävs för att dess mål skall uppnås.

Eftersom fri rörlighet för varor mellan medlemsstaterna är den allmänna principen och avsteg därifrån bör tolkas restriktivt, har den ekonomiska och administrativa belastningen hållits så liten som möjligt genom att förslaget endast omfattar fall där tekniska hinder kan uppkomma eller faktiskt uppkommer. Förslaget kommer inte att tillämpas när den fria rörligheten fungerar väl och nationella tekniska föreskrifter inte orsakar några hinder.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Andra sätt skulle inte vara tillräckliga av följande skäl.

Regleringsformen förordning valdes för de planerade åtgärderna, eftersom andra sätt inte skulle vara tillräckliga. En förordning förefaller vara den lämpligaste regleringsformen för att nå målet. De processuella kraven i förslaget är så precisa att de omedelbart kan tillämpas som nationell rätt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Även om förslaget i sig inte har några konsekvenser för budgeten, förutsätter genomförandet av förordningen att det upprättas en förteckning över varor eller aspekter av varor på vilka ömsesidigt erkännande skall tillämpas och att det byggs upp en webbplats med en förteckning över varor på vilka ömsesidigt erkännande skall tillämpas. Förteckningen och webbplatsen kommer att kräva en viss medelstilldelning, som redovisas i finansieringsöversikten.

5. YTTERLIGARE INFORMATION

- **Upphävande av befintlig lagstiftning**

Om förslaget antas kommer befintlig lagstiftning att upphävas.

- **Bestämmelser om översyn, revision eller tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en klausul om översyn.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

Förslaget berör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och bör därför omfatta detta.

- **Närmare om förslaget**

I artiklarna 2 och 3 anges förslagets räckvidd, nämligen restriktiva beslut avseende alla industriellt tillverkade produkter eller jordbruksprodukter, inbegripet fiskeprodukter, som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och som fattats på grundval av tekniska föreskrifter som inte harmoniserats på gemenskapsnivå, förutsatt att besluten får som direkt eller indirekt följd att produkten inte får släppas ut på marknaden i sin nuvarande form.

Artiklarna 4, 5 och 6 är förslagets kärna och anger de minimikrav som de nationella myndigheterna måste uppfylla innan de tillämpar nationella tekniska föreskrifter (dvs. när

ömsesidigt erkännande inte tillämpas av någon anledning) i det enskilda fallet. Bevisbördan vilar på den nationella myndighet som med tillämpning av tekniska föreskrifter vill begränsa en produkts tillträde till den nationella marknaden.

I artiklarna 7 och 8 anges vad kontaktpunkterna för produkter skall ha i uppgift. Deras viktigaste uppgift blir att lämna information om tekniska föreskrifter till företag och behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

Enligt artikel 9 kan ett telematiknät upprättas i enlighet med beslut 2004/387/EG om interoperabelt tillhandahållande av alleuropeiska e-förvaltningstjänster för offentliga förvaltningar, företag och medborgare (IDABC).

En tidtabell för rapportering anges i artikel 10.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska föreskrifter på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut 3052/95/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 37 och 95,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁴, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden är ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor råder i kraft av fördraget, som förbjuder åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa importrestriktioner. Förbudet gäller varje nationell åtgärd som kan hindra varuhandeln inom gemenskapen, direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt.
- (2) Hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna kan uppresas olagligt av de nationella myndigheterna, i de fall där lagstiftningen inte har harmoniserats, genom att de på varor från andra medlemsstater där varorna lagligen saluförs tillämpar tekniska föreskrifter om de krav varorna skall uppfylla, såsom benämning, form, storlek, vikt, sammansättning, presentation, märkning och förpackning. Tillämpningen av sådana tekniska föreskrifter på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat kan strida mot artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget, även om de nationella föreskrifterna tillämpas utan åtskillnad på alla produkter.
- (3) Det är nödvändigt att inrätta förfaranden för att minimera möjligheten att sådana nationella tekniska föreskrifter leder till olagliga hinder för varornas fria rörlighet mellan medlemsstaterna. Avsaknaden av sådana förfaranden i medlemsstaterna

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

orsakar ytterligare hinder för varornas fria rörlighet, eftersom den avskräcker företag från att sälja produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat på territoriet i den medlemsstat som inför de tekniska föreskrifterna. Undersökningar har visat att många företag, särskilt små och medelstora, antingen anpassar sina produkter för att följa bestämmelsemedlemsstatens tekniska föreskrifter eller avhåller sig från att saluföra dem där.

- (4) De nationella myndigheterna saknar också lämpliga förfaranden för att tillämpa sina tekniska föreskrifter på individuella produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat. Avsaknaden av sådana förfaranden hämmar deras förmåga att bedöma produkternas överensstämmelse i enlighet med fördraget.
- (5) Rådet noterar i sin resolution av den 28 oktober 1999 om ömsesidigt erkännande⁵ att ekonomiska aktörer och medborgare inte alltid till fullo och på rätt sätt utnyttjar ömsesidigt erkännande därför att de inte är tillräckligt medvetna om principen och dess praktiska konsekvenser. Rådet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta lämpliga åtgärder för att ge de ekonomiska aktörerna och medborgarna en effektiv ram för ömsesidigt erkännande, bl.a. genom att behandla ansökningar från ekonomiska aktörer och medborgare på ett effektivt sätt och svara snabbt på sådana ansökningar.
- (6) Europeiska rådet erinrade vid sitt möte den 15 och 16 juni 2006 om betydelsen av ett enkelt, öppet och lättillämpat regelverk och av stärkt förtroende för den inre marknaden bland konsumenterna och företagen.
- (7) För att den inre marknaden skall fungera väl krävs tillräckliga och öppna rutiner för att lösa de problem som orsakas av tillämpning av nationella tekniska föreskrifter på individuella produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat.
- (8) Mot bakgrund av proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna är det inte lämpligt att harmonisera alla nationella tekniska föreskrifter för de flesta eller alla produktkategorier.
- (9) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet⁶ får endast säkra produkter släppas ut på marknaden. Enligt direktivet får myndigheterna förbjuda alla farliga produkter med omedelbar verkan, eller temporärt under den tid som krävs för att utföra olika kontroller, verifikationer eller säkerhetsbedömningar förbjuda en produkt som kan vara farlig. Därför måste från den här förordningens tillämpningsområde undantas åtgärder som vidtas av nationella myndigheter i enlighet med de nationella författningar som införlivar direktiv 2001/95/EG.
- (10) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁷ inrättas bl.a. ett system för snabb varning för anmälan av direkta och indirekta risker för människors hälsa till följd av livsmedel och djurfoder.

⁵ EGT C 141, 19.5.2000, s. 5.

⁶ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁷ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 575/2006 av den 7 april 2006 (EUT L 100, 8.4.2006, s. 3).

Medlemsstaterna är enligt systemet för snabb varning skyldiga att omedelbart anmäla till kommissionen alla åtgärder de antar för att begränsa saluföring av eller återkalla livsmedel eller foder för att skydda människors hälsa, i de fall där det krävs snabba åtgärder. De nationella myndigheternas åtgärder i enlighet med artikel 50.3 a i förordning (EG) nr 178/2002 bör därför undantas från den här förordningens tillämpningsområde.

- (11) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁸ anges allmänna bestämmelser för utförandet av officiella kontroller av efterlevnaden av bestämmelser syftande till att bl.a. förebygga, undanröja eller minska till en godtagbar nivå risker för människor och djur, antingen direkt eller genom miljön, och garantera god sed inom livsmedels- och fodernäringen, inbegripet märkning av livsmedel och foder och andra former av konsumentupplysning. I förordningen anges ett särskilt förfarande för att se till att företagare avhjälp situationer med bristande efterlevnad. Därför måste nationella myndigheters åtgärder i enlighet med artikel 54 i förordning (EG) nr 882/2004 undantas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (12) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet)⁹ föreskrivs ett tillståndsförfarande för ibruktagande av befintlig rullande materiel, där utrymme ges för tillämpning av vissa nationella bestämmelser. De nationella myndigheternas åtgärder i enlighet med artikel 14 i det direktivet bör därför undantas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (13) Enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg¹⁰ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg¹¹ skall system och trafik gradvis harmoniseras genom att tekniska specifikationer för driftskompatibilitet successivt antas. System och utrustning som omfattas av det direktivet bör därför undantas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (14) Det är de nationella myndigheternas ansvar att i varje enskilt fall visa att tillämpningen av nationella tekniska föreskrifter på individuella produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat omfattas av de tillåtna undantagen.
- (15) I varje nationellt beslut som den här förordningen är tillämplig på bör anges hur beslutet kan överklagas, så att de ekonomiska aktörerna kan väcka talan vid behörig nationell domstol.

⁸ EUT L 191, 28.5.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 776/2006 av den 23 maj 2006 (EUT L 136, 24.5.2006, s. 3).

⁹ EUT L 164, 30.4.2004, s. 44-; rättad version i EUT L 220, 21.6.2004, s. 16.

¹⁰ EGT L 235, 17.9.1996, s. 6. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG (EUT L 164, 30.4.2004, s. 114).

¹¹ EGT L 110, 20.4.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/50/EG.

- (16) Nationella domstolars beslut om lagligheten i fall där produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat inte får tillträde till den nationella marknaden till följd av tillämpning av tekniska föreskrifter bör undantas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (17) Det är viktigt för den inre marknaden för varor att nationella tekniska föreskrifter är tillgängliga, så att företagen, särskilt de små och medelstora, kan inhämta tillförlitlig och exakt information om gällande rätt i bestämmelsemedlemsstaten.
- (18) Därför måste principerna för administrativ förenkling tillämpas, bl.a. genom inrättandet av ett system med kontaktpunkter för produkter. Systemet bör utformas för att säkerställa att företag kan få tillgång till information på ett öppet och korrekt sätt, så att tidsspillan, kostnader och avskräckande verkan på grund av nationella tekniska föreskrifter undviks.
- (19) För att underlätta den fria rörligheten för varor bör det vara möjligt för kontaktpunkterna för produkter att tillhandahålla högkvalitativ information om nationella tekniska föreskrifter och deras genomförande. Eftersom upprättandet av kontaktpunkter för produkter inte bör påverka ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna inom varje nationell förvaltningsordning bör det vara möjligt för antalet kontaktpunkter för produkter per medlemsstat att variera i enlighet med regional och lokal behörighet.
- (20) Medlemsstaterna bör kunna fördela uppdraget som kontaktpunkt för produkter inte bara till befintliga tjänster inom offentlig förvaltning utan också till handelskammare, yrkesorganisationer eller privata organ för att undvika att öka de administrativa kostnaderna för både företag och behöriga myndigheter.
- (21) Medlemsstaterna bör se till att kontaktpunkterna för produkter kan inhämta och på begäran tillhandahålla utförlig information om alla beslut som denna förordning är tillämplig på, om inte utlämnandet av sådan information skulle undergräva skyddet för en ekonomisk aktörs kommersiella intressen, även när det gäller immateriella rättigheter.
- (22) Medlemsstaterna och kommissionen bör samarbeta för att underlätta utbildning av personalen vid kontaktpunkterna för produkter och uppmuntra kontaktpunkterna för produkter att göra information om tillämpningen av nationella tekniska föreskrifter tillgänglig på andra gemenskapsspråk.
- (23) Mot bakgrund av utvecklingen och uppbyggnaden av alleuropeiska e-förvaltningstjänster och därtill hörande driftskompatibla telematiknät bör möjligheten att bygga upp ett elektroniskt system för informationsutbyte mellan kontaktpunkterna för produkter undersökas, i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 2004/387/EG av den 21 april 2004 om interoperabelt tillhandahållande av alleuropeiska e-förvaltningstjänster för offentliga förvaltningar, företag och medborgare (IDABC)¹².
- (24) Tillförlitliga och effektiva former för övervakning och utvärdering bör inrättas för att ge information om genomförandet av denna förordning.

¹² EUT L 144, 30.4.2004, s. 62; rättad version i EUT L 181, 18.5.2004, s. 25.

- (25) Det övervakningssystem som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut 95/3052/EG av den 13 december 1995 för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen¹³ har visat sig i stort sett förfelat, eftersom dess tillämpning inte gett kommissionen tillräcklig information för att kunna se inom vilka sektorer harmonisering kan vara påkallad. Det har heller inte lett till snabba lösningar av vissa problem för den fria rörligheten. Beslut 3052/95/EG bör därför upphävas.
- (26) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen undanröjande av tekniska hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att nå dessa mål.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁴.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Syfte och räckvidd

Artikel 1

I denna förordning fastställs bestämmelser och förfaranden som de nationella myndigheterna skall följa när de fattar eller avser att fatta sådana beslut som avses i artikel 2.1 och som påverkar den fria rörligheten för en produkt som lagligen saluförts i en annan medlemsstat.

Här fastställs också att det i varje medlemsstat skall upprättas kontaktpunkter för produkter som skall tillhandahålla information om bl.a. tillämpliga nationella tekniska föreskrifter.

Artikel 2

1. Denna förordning skall tillämpas på beslut som på grundval av tekniska föreskrifter fattas avseende alla industriellt tillverkade produkter eller jordbruksprodukter, inbegripet fiskeprodukter, som lagligen saluförts i en annan medlemsstat, om det beslutets direkta eller indirekta verkan är något av följande:
 - (a) Att produkten eller produkttypen förbjuds.

¹³ EGT L 321, 30.12.1995, s. 1.

¹⁴ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (b) Att produkten eller produkttypen förvägras tillstånd att släppas ut på marknaden.
- (c) Att produkten eller produkttypen måste ändras innan den kan släppas ut på eller hållas kvar på marknaden.
- (d) Att produkten eller produkttypen måste återkallas från marknaden.

När det gäller första stycket c menas med ändring av produkten eller produkttypen varje ändring av en viss produkts eller produkttyps egenskaper såsom de förtecknas i en teknisk specifikation i den mening som avses i artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG¹⁵.

2. I denna förordning menas med tekniska föreskrifter en medlemsstats lagar eller andra författningar som inte är föremål för harmonisering på gemenskapsnivå och som det är obligatoriskt att följa vid marknadsföring eller användning av en produkt eller produkttyp på den medlemsstatens territorium, och där något av följande fastställs:
- (a) Produktens eller produkttypens nödvändiga egenskaper, såsom krav på kvalitet, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet krav på produkten eller produkttypen med avseende på varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.
 - (b) Alla andra krav som gäller för produkten eller produkttypen i konsument- eller miljöskyddssyfte, och som påverkar varans livscykel efter det att den har saluförts, såsom villkor för användning, återvinning, återanvändning eller bortskaffande, om sådana villkor avsevärt kan inverka på produktens eller produkttypens sammansättning, natur eller marknadsföring.

Artikel 3

1. Denna förordning skall inte tillämpas på rättsliga beslut som meddelas av nationella domstolar.
2. Denna förordning skall inte tillämpas på åtgärder som en medlemsstats nationella myndigheter vidtar i enlighet med
 - (a) artikel 8 d, e eller f i direktiv 2001/95/EG,
 - (b) artikel 50.3 a i förordning (EG) nr 178/2002,
 - (c) artikel 54 i förordning (EG) nr 882/2004,
 - (d) artikel 14 i direktiv 2004/49/EG.
3. Denna förordning skall inte tillämpas på system och utrustning som omfattas av direktiv 96/48/EG eller direktiv 2001/16/EG.

¹⁵ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Kapitel 2

Tillämpning av tekniska föreskrifter

Artikel 4

1. När en nationell myndighet avser att fatta ett sådant beslut som avses i artikel 2.1 skall den till den ekonomiska aktör som identifierats i enlighet med artikel 5 skicka ett skriftligt meddelande om sin avsikt, där det anges vilka tekniska föreskrifter som beslutet är avsett att grundas på samt tillräcklig teknisk eller vetenskaplig bevisning på att det planerade beslutet är motiverat av något av de allmänintressen som förtecknas i artikel 30 i fördraget eller av ett annat tvingande allmänintresse, att beslutet är ändamålsenligt för att det eftersträvade målet skall uppnås och att det inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå det målet.

Den berörda ekonomiska aktören skall efter att ha mottagit ett sådant meddelande ges minst tjugo arbetsdagar för att lämna sina synpunkter.

2. Varje sådant beslut som avses i artikel 2.1 skall meddelas den berörda ekonomiska aktören, och i beslutet skall anges vilka skäl det grundas på, inbegripet skälen för att avvisa sådana argument som aktören kan ha framfört.

I beslutet skall också anges hur det enligt den berörda medlemsstatens gällande bestämmelser kan överklagas, och inom vilka tidsfrister detta skall ske.

3. Om den nationella myndigheten, efter att ha lämnat ett skriftligt meddelande i enlighet med punkt 1 i denna artikel bestämmer sig för att inte fatta ett sådant beslut som avses i artikel 2.1 skall den underrätta den berörda ekonomiska operatören om detta.

Artikel 5

Det skriftliga meddelande som avses i artikel 4.1 skall skickas till tillverkaren i den mening som avses i artikel 2 e i direktiv 2001/95/EG, om hans eller hennes identitet och kontaktuppgifter anges på produktens förpackning eller märkning eller i åtföljande handlingar.

Det skriftliga meddelandet skall skickas till distributören i den mening som avses i artikel 2 f i direktiv 2001/95/EG, om hans eller hennes identitet och kontaktuppgifter anges på produktens förpackning eller märkning eller i åtföljande handlingar.

Om tillverkarens eller distributörens identitet och kontaktuppgifter inte anges varken på produktens förpackning eller märkning eller i dess åtföljande handlingar skall det skriftliga meddelandet skickas till varje annan tillverkare eller distributör i den mening som avses i de bestämmelser som det hänvisas till i första och andra stycket.

Artikel 6

Sådana beslut som avses i artikel 2.1 får överklagas till nationell domstol.

Kapitel 3

Kontaktpunkter för produkter

Artikel 7

1. Varje medlemsstat skall utse en eller flera kontaktpunkter för produkter på sitt territorium och lämna kontaktuppgifter för dessa till de andra medlemsstaterna och till kommissionen.
2. Kommissionen skall offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över kontaktpunkter för produkter.

Artikel 8

1. Kontaktpunkterna för produkter skall på begäran tillhandahålla följande information:
 - (a) De tekniska föreskrifter som är tillämpliga på en viss produkttyp på det nationella territoriet.
 - (b) Kontaktuppgifter till de nationella myndigheterna så att dessa kan kontaktas direkt, inklusive uppgift om de myndigheter som ansvarar för tillsynen över genomförandet av de aktuella tekniska föreskrifterna på det nationella territoriet.
 - (c) Vilka rättsmedel som generellt finns tillgängliga på det nationella territoriet vid en eventuell meningsskiljaktighet mellan de behöriga myndigheterna och tillverkaren eller distributören.
 - (d) Kontaktuppgifter till alla andra sammanslutningar och organisationer utom de nationella myndigheterna från vilka tillverkare eller distributörer kan få praktisk hjälp på det nationella territoriet.
2. Kontaktpunkterna för produkter skall svara inom tjugo arbetsdagar från mottagandet av varje begäran om att få den information som avses i punkt 1.
3. Kontaktpunkten för produkter i den medlemsstat där den berörda tillverkaren eller distributören lagligen har salufört den ifrågasvarande produkten skall underrättas om skriftliga meddelanden och beslut enligt artikel 4, om inte utelämnandet av sådan information skulle undergräva skyddet för en ekonomisk aktörs kommersiella intressen, inbegripet immateriella rättigheter. Den kontaktpunkten för produkter skall ha rätt att lämna sina synpunkter till den berörda nationella myndigheten.

Artikel 9

Kommissionen får upprätta ett telematiskt nät för informationsutbytet mellan kontaktpunkterna för produkter inom ramen för denna förordning, enligt förfarandet i artikel 11.2.

Kapitel 4

Slutbestämmelser

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall på kommissionens begäran till denna översända en utförlig rapport om genomförandet av denna förordning, med utförlig information om alla skriftliga meddelanden och beslut som skickats enligt artikel 4.1, 2 eller 3.
2. Kommissionen skall inom fem år från den dag som anges i artikel 13 lämna en rapport om genomförandet av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 11

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När det hänvisas till denna punkt skall det rådgivande förfarande som anges i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet.

Artikel 12

Beslut 3052/95/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. FÖRSLAGETS BENÄMNING

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska föreskrifter på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat.

2. BERÖRDA DELAR I DEN VERKSAMHETSBASERADE FÖRVALTNINGEN / BUDGETERINGEN

Politikområde/verksamhet som berörs: ABB2 – Den inre marknaden för varor samt sektorspolitik.

3. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER

3.1. Budgetrubriker (driftsposter och tillhörande poster för tekniskt och administrativt stöd (före detta B/A-poster)), nummer och benämning:

02.03.01

3.2. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå och inverka på budgeten:

Kontinuerlig

3.3. Budgettekniska uppgifter:

Budget-post	Typ av utgifter		Nya	Bidrag från Eftaländer	Bidrag från ansökarländerna	Rubrik i budgetplanen
02.03.01	Icke oblig. utg.	Diff. anslag	NEJ	JA	NEJ	1a

4. SAMMANFATTNING AV RESURSBEHOVEN

4.1. Finansiella resurser

4.1.1. Åtagandebemyndiganden (ÅB) och betalningsbemyndiganden (BB)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av utgifter	Avsnitt nr		2007	2008	2009	2010	2011	2011 och följande budgetår	Totalt
-----------------	------------	--	------	------	------	------	------	----------------------------	--------

Driftskostnader¹⁶

Åtagandebemyndiganden (ÅB)	8.1.	a	0,2	0	0	0	0	0	0,2
Betalningsbemyndiganden (BB)		b	0,1	0,1	0	0	0	0	0,2

Administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet¹⁷

Tekniskt och administrativt stöd (icke-diff.)	8.2.4.	c	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7
---	--------	---	---	-----	------	------	------	------	-----

TOTALT REFERENSBELOPP

Åtagandebemyndiganden		a+c	0,2	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,9
Betalningsbemyndiganden		b+c	0,1	0,6	0,05	0,05	0,05	0,05	0,9

Administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet¹⁸

Personalutgifter och därtill hörande utgifter (icke-diff.)	8.2.5.	d	0	0	0	0	0	0	0
Andra administrativa utgifter än personalutgifter och därtill hörande utgifter som inte ingår i referensbeloppet (icke-diff.)	8.2.6.	e	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8

Total beräknade preliminära utgifter för åtgärden

TOTALA ÅTAGANDE-BEMYNDIGANDEN inklusive personalutgifter		a+c +d +e	0,25	0,55	0,20	0,30	0,20	0,20	1,7
TOTALA BETALNINGS-BEMYNDIGANDEN inklusive personalutgifter		b+c +d +e	0,15	0,65	0,20	0,30	0,20	0,20	1,7

¹⁶ Utgifter som inte omfattas av kapitel xx 01 i avdelning xx.

¹⁷ Utgifter som omfattas av artikel xx 01 04 i avdelning xx.

¹⁸ Utgifter som omfattas av kapitel xx 01 utom artiklarna xx 01 04 eller xx 01 05.

Uppgifter om samfinansiering: Ingen samfinansiering.

4.1.2. *Förenlighet med den ekonomiska planeringen*

Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering. Dess budgetkonsekvenser kommer att täckas av anslag som redan avsatts till den berörda budgetposten i kommissionens officiella ekonomiska planering.

4.1.3. *Påverkan på inkomsterna*

Förslaget påverkar inte inkomsterna.

4.2. **Personalresurser uttryckt i heltidsekvivalenter (inklusive tjänstemän, tillfälligt anställda och extern personal) – för ytterligare uppgifter se punkt 8.2.1.**

Årligt behov	2007	2008	2009	2010	2011	2012 och senare
Totalt antal personal	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4

5. **BESKRIVNING OCH MÅL**

5.1. **Behov som skall tillgodoses på lång eller kort sikt**

Enligt förslaget skall som kompletterande åtgärd en utförlig förteckning över produkter eller aspekter av produkter på vilka ömsesidigt erkännande är tillämpligt upprättas och sedan offentliggöras på en ny webbplats. Det kan senare visa sig nödvändigt att anordna seminarier om förordningens tillämpning. Enligt förslaget skall dessutom en rådgivande kommitté inrättas.

Förslagets allmänna mål anges i motiveringen.

5.2. **Mervärdet av en åtgärd på gemenskapsnivå – förslagets förenlighet med övriga finansiella instrument – eventuella synergieffekter**

Upprättandet av en inre marknad för varor är ett av Europeiska gemenskapens mål. Enligt artikel 14.2 i EG-fördraget skall den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördraget. Förbudet mellan medlemsstaterna mot åtgärder som har motsvarande verkan som kvantitativa importrestriktioner för varor är en av grundprinciperna i EG-fördraget (artikel 3.1 a och artiklarna 28–30).

En jämförelse av alternativen pekar på ett föreskrivande tillvägagångssätt enligt artikel 95.1 i EG-fördraget. Där sägs, med avvikelse från artikel 94 och om inte annat sägs i fördraget, att målen i artikel 14 kan nås genom beslut om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

5.3. Förslagets mål och förväntade resultat samt indikatorer för dessa inom ramen för den verksamhetsbaserade förvaltningen

Mot bakgrund av den utvidgade inre marknaden har insatser på EU-nivå ett uppenbart mervärde, genom att det europeiska näringslivet får tillgång till en stor, enhetlig marknad som möjliggör stordriftsfördelar. Samtidigt förutsätter den inre marknadens funktion genom sin överstatliga karaktär insatser på EU-nivå, även om dessa bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt.

Förslagets viktigaste syfte är att trygga fri rörlighet för varor som inte har harmoniserats. Det bör medföra så små ekonomiska belastningar som möjligt och samtidigt uppnå detta mål, och det bör tillämpas på ett verkningsfullt och enkelt sätt. Konsekvensbedömningen har en mer utförlig, teknisk beskrivning av målen och de förväntade resultaten.

5.4. Metod för genomförande (preliminär)

Centraliserad förvaltning, direkt av kommissionen.

Anmärkningar: En utförlig förteckning över produkter eller aspekter av produkter på vilka ömsesidigt erkännande är tillämpligt och en ny webbplats där förteckningen skall offentliggöras förutsätter att tjänster upphandlas.

6. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

6.1. Övervakningssystem

Upprättandet av en utförlig förteckning över produkter eller aspekter av produkter på vilka ömsesidigt erkännande är tillämpligt och uppbyggnaden av en ny webbplats där förteckningen skall offentliggöras kommer att övervakas av kommissionen i samarbete med medlemsstaternas företrädare i den kommitté som inrättas enligt förordningen. Dessutom kan kontaktpunkterna för produkter vid behov ombes medverka i denna övervakning.

6.2. Bedömning och utvärdering

6.2.1. Förhandsbedömning

Undersökningar och befintlig litteratur visar att en utförlig förteckning över produkter eller aspekter av produkter på vilka ömsesidigt erkännande är tillämpligt ännu inte existerar.

6.2.2. Åtgärder som har vidtagits med anledning av en interimis- eller efterhandsutvärdering (lärdom som dragits av erfarenheter från liknande åtgärder)

Ej tillämpligt.

6.2.3. Villkor och tidsintervall för framtida utvärderingar

Villkor och tidsintervall för framtida utvärderingar kommer att fastställas i enlighet med tillämpliga bestämmelser.

7. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Fullständig tillämpning av internkontrollstandarderna nr 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 och 21.

Kommissionen skall se till att gemenskapens ekonomiska intressen skyddas i samband med åtgärder som finansieras enligt denna förordning, genom att förebyggande åtgärder vidtas mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, med hjälp av effektiva kontroller och genom att belopp som felaktigt betalats ut återkrävs samt, om oegentligheter upptäcks, genom effektiva, proportionella och avskräckande påföljder i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).

8. NÄRMARE UPPGIFTER OM RESURSBEHOV

8.1. Kostnadet för förslaget fördelade på mål

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

(Mål-, åtgärds- och resultatbeteckning)	Typ av åtgärder och resultat	Genomsnittlig kostnad	2007		2008		2009		2010		2011		2012 och senare		TOTALT	
			Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader	Antal resultat	Totala kostnader
Förteckning över produkter som ömsesidigt erkännande är tillämpligt på	Rapport med sådan förteckning		1	0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0,2
TOTALA KOSTNADER				0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,2

8.2. Administrativa utgifter

8.2.1. Personal (antal och typ)

Typ av tjänster		Personal som krävs för att förvalta åtgärden (befintliga personalresurser) (antal tjänster/heltidsekvivalenter)					
		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Tjänstemän eller tillfälligt anställda ¹⁹ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Personal som finansieras ²⁰ genom artikel XX 01 02		0	0	0	0	0	0
Övrig personal ²¹ som finansieras genom artikel XX 01 04/05		0	0	0	0	0	0
TOTALT		1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4

8.2.2. Beskrivning av de arbetsuppgifter som åtgärden för med sig

Förutom uppföljning av förslaget kommer arbetsuppgifterna att bestå av förvaltning av

- arbetet med den utförliga förteckningen över produkter eller aspekter av produkter på vilka ömsesidigt erkännande är tillämpligt,
- arbetet med en webbplats som förteckningen skall offentliggöras på.

8.2.3. Personalresurser (som omfattas av tjänsteföreskrifterna)

Tjänster som skall omfördelas med hjälp av befintlig personal i förvaltningsfunktionen (intern omfördelning).

¹⁹ Kostnader som INTE täcks av referensbeloppet.

²⁰ Kostnader som INTE täcks av referensbeloppet.

²¹ Kostnader som ingår i referensbeloppet.

8.2.4. *Övriga administrativa utgifter som ingår i referensbeloppet (XX 01 04/05 – Utgifter för administration)*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik (nummer och benämning)	2007	2008	2009	2010	2011	2012 och följan de budge tår	TOTAL T
1 Tekniskt och administrativt stöd (inklusive tillhörande personalkostnader)							
Genomförandeorgan	0	0	0	0	0	0	0
Övrigt tekniskt och administrativt stöd							
- internt	0	0	0	0	0	0	0
- externt	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7
Totalt tekniskt och administrativt stöd	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7

8.2.5. *Kostnader för personal och därtill hörande kostnader som inte ingår i referensbeloppet*

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Typ av personal	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Tjänstemän och tillfälligt anställda (XX 01 01)	0	0	0	0	0	0
Personal som finansieras genom artikel XX 01 02 (extraanställda, nationella experter, kontrakts- anställda etc.) (ange budgetrubrik)	0	0	0	0	0	0
Totala kostnader för personal och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)	0	0	0	0	0	0

8.2.6. Övriga administrativa utgifter som inte ingår i referensbeloppet

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012 och följan de budg etår	TOTAL T
XX 01 02 11 01 – Tjänsteresor	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,3
XX 01 02 11 02 – Konferenser och möten	0	0	0,1	0,1	0	0	0,2
XX 01 02 11 03 – Kommittéer ²²	0	0	0	0,1	0,1	0,1	0,3
XX 01 02 11 04 – Studier och samråd	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 05 - Informationssystem	0	0	0	0	0	0	0
2 Andra administrativa utgifter, totalt (XX 01 02 11)	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8
3 Övriga utgifter av administrativ karaktär (specificera genom att ange budgetrubrik)	0	0	0	0	0	0	0
Totala administrativa utgifter, utom personalkostnader och därtill hörande kostnader (som INTE ingår i referensbeloppet)	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8

²²

Rådgivande kommitté.